

Éva – A feléledt remény

Csak Istentől nyerünk reménységet utunkon

Noha elképzelem, milyen lehetett az élet az éden kertjében, mielőtt a bűn rombolná jelenlétére rá nem tört viláigunkra. A bibliai leírás igen rövid, mégis oly gazdag. Azt sejteti, hogy az egész teremtett világot a tökéletes harmónia, egység és boldogság uralta, és világosan utal arra, hogy edám és óva kélelleges teremtmények voltak. A kérelmek ideálisak voltak ahhoz, hogy az Isten által rájuk ruházott képességek szabadon kibontakozhassanak. Mindennapi életüket az Istennel és egymással való kapcsolatuk számtalan fejlődése jellemezte. Életük mindig új lehetőségeket, és jellemük jobb és jobb vonásait fedték fel.

A beszélmódban

egy tűnik, óva volt a bonyolultabb jellemű szemlélyiséggel. Edámot csendes egyéniségnek ismerjük meg. Néhány halk szavát akkor halljuk először, amikor megpillantja óvát (1Máz 2:23). E találkozás utáni óva tettei és szavai meghatározók.

Á

A megváltás reményének székségesége

A történetben

azt látjuk, hogy óva egyedül indult sára (1Máz 3:1); ebből kicseng az a gondolat, hogy bizony egységben az erő. Az asszony felfedezőtra indult, talán attól a vgytől indtva, hogy kielégéstől Istentől kapott k-váncsiságit. Beszédben elegyedett a kgyával, és ezzel döntő fontosságú ötkeresztződéshez érkezett. Mindannyian elérkezünk ilyen keresztződéshez életünk során. Ezek hihetetlen jelentőségű pillanatok, amelyek igen komoly hatással lesznek jövőbeni életünk minőségére.

A kgyára

prábil cölözni, hogy a jelenlegi kérelmek viláigunkra nem jár olyan jövő, amely lehetővé tenné egyéniségének teljes kibontakozását. Kérelmek óvát, amely nem vezet sehová. Azt sugallja, mintha az Isten tervei szerinti földi élet értelmetlen és unalmas lenne, hiszen Isten elárja előlék a fejlődés útját (3-5. v.). Óva szemlélyiséggel fejlődése, amely Isten tervével szszhangban történet, az ellenség szemében csupán csak a képzelt széleménye volt.

Óva értelmesen

árral Isten szavahihetősége, valamint a feladat mellett, amellyel a Teremtő őt és fáját megbá-zta (2-3. v.). Életének minősége és célja elgedettséggel telti el. Amgy tűnik, elgondolkodik az új életmód lehetőségén is, amit a kgyára táj

fel előtte. KÁ-sÁ©rtÁ©st Á©rez arra, hogy egyedÁ¼l IÁ©pjen rá; egy olyan Á°tra, amelyen lehetősÁ©ge lesz felfedezni, mi minden dologra lesz kÁ©pes a Teremtő erőszakos Á©s kÁ©ttÁ©ttsÁ©geket jelentő jelenlÁ©te nÁ©lkÁ¼l. Szinte hipnotikus erővel hat rá; ennek az Á©jfajta Á©letmÁ³dnak a vÁ©gkifejlete: olyan lehet ő is, mint Isten (5. v.)! VÁ©gÁ¼l megteszi az első IÁ©pÁ©st ezen az Á©ton, hiszen kinyÁ©jtja a kezÁ©t, Á©s eszik a tiltott gyÁ¼mÁ©lcsből (6. v.). Egyszerű IÁ©pÁ©s ez, de micsoda elkÁ©pzelhetetlen kÁ©vetkezmÁ©nyei vannak!

Á°va dÁ©ntÁ©se

azt jelentette, hogy saját kezÁ©be vette Á©letÁ©nek irÁ©nyÁ-tÁ¼sÁ¼t - egyÁ¼ltalÁ¼n nem akart Istentől fÁ¼ggeni. Á°letÁ©ben teljesen Á©j fejezet kezdődÁ©tt: egy nagyon szomorÁ° fejezet. FÁ©rje csatlakozott hozzáj. MagÁ¼nyosan indultak az ismeretlen felÁ©, de hamar rájÁ©bredtek arra, hogy Á©j Á©svÁ©nyÁ¼k a halÁ¼lba vezet. A teljes megsemmisÁ¼lÁ©s felÁ© tartottak, hiszen elszakadtak Istentől, az Á©let, a szeretet Á©s a bÁ©kessÁ©g forrásÁ¼tÁ¼l.

Ekkor Isten hangja csendÁ¼l fel, amint Á¼tsÁ©tÁ¼l a kerten (8. v.). AzÁ©rt szÁ¼l hozzájuk, hogy megÁ©rtesse velÁ¼k helyzetÁ¼k komoly voltÁ¼t. EgyedÁ¼l IÁ©pked most, mert már nem egy cÁ©l felÁ© tartanak. EgyedÁ¼l IÁ©pked azon az Á©svÁ©nyen, amelyet Á¼dÁ¼m Á©s Á°va szÁ¼mÁ¼ra alkotott meg, Á¼m ők elhagytÁ¼k azt, mert saját utakat talÁ¼ltak ki maguknak. Á°va Á©j Á©tja a fÁ©lelem, az Á©sszetÁ©rt tá¼rsas kapcsolatok, a lelki bÁ©nultsÁ¼g Á©s a halÁ¼l Á©tja.

Á

FelÁ©led a remÁ©ny

Isten sohasem

a kÁ¼rhoztatÁ¼s hangjÁ¼n szÁ¼l hozzáink. Ő igaz Á-tÁ©lettel, Á©s a megvÁ¼ltÁ¼s hÁ-rÁ©vel keres meg bennÁ¼nket, amikor eltÁ©vedtÁ¼nk. A dÁ©ntÁ©s a mi kezÁ¼nkben van. Mivel szeretete Á©s vÁ©gtelen kegyelme erre indÁ-totta, remÁ©ny kÁ-nÁ¼lt Á¼dÁ¼mnak Á©s Á°vÁ¼jnak (15. v.). Erre volt szÁ¼ksÁ©gÁ¼k, hiszen a fellÁ¼zadt emberi IÁ©nyeknek ez a legalapvetőbb szÁ¼ksÁ©glete! Ez a remÁ©ny nem egy kÁ©pzelőerővel megalkotott vÁ¼gy, vagy egy szÁ©pen kitalÁ¼t Á¼lom, amelyről tudjuk, hogy sohasem vÁ¼lik valÁ¼ra. Á¼, nem!

A remÁ©nysÁ©g az

Isten Á¼ltal szÁ¼munkra megtervezett dicsősÁ©ges jÁ©vő! Nem saját tetteink érdmÁ©nye, hanem Isten megvÁ¼ltÁ¼s Á©s teremtő hatalmÁ¼nak munkÁ¼ja, s amelynek teljességÁ©t Isten Á-gÁ©retei Á©s hatalma garantÁ¼ljÁ¼k.

Isten

elÁ¼ltette a remÁ©nysÁ©g magvÁ¼t Á¼dÁ¼m Á©s Á°va magÁ¼nytÁ¼l reszkető szÁ-vÁ©be. Nem olyan remÁ©nysÁ©g volt ez, ami egyszerűen csak azt vÁ¼rta Istentől, tegyen valamit Á©rtÁ¼k a jÁ¼vőben. Ez a remÁ©ny Isten Á-gÁ©reteiben gyÁ¼lkerezett, amelyek mindig hatÁ¼ssal vannak az emberek jelenÁ©re. A remÁ©ny mint vÁ¼rakozaÁ¼s jelen Á¼llapotunkban Á©rezteti hatÁ¼sÁ¼t. Á¼dÁ¼mra Á©s Á°vÁ¼ra is azonnali hatÁ¼ssal volt az Istentől nyert remÁ©nysÁ©g. EllenÁ©rzÁ©st keltett bennÁ¼k a halÁ¼lt okozÁ¼s, gonosz erőkkel szemben.

Ez a reménytelenül - Isten ereje által - a bűn rabul ejtő hatalma elleni mártírszerű gyűlöletet hozta az első emberpár reménytelen helyzetébe. Isten elhatározta, hogy az emberi szabadság védelmére kel, és nem engedi, hogy az ellenség teljesen a saját uralma alá hajtja őket. A reménytelenül feltétele az ember szabadsága; és győzhetünk csak, milyen áton szeretnünk járni, és milyen cselekedeteket igyekszünk. Isten olyan cselekedetet engedett meg ádám és áva számára, amelyben még egyszer győzhetünk és végső cselekedetük felől. Az Istennel távolítható győző reménytelenül megáris kezdte őket megszabadítani a bűn uralmától.

A beszámoló

szerint nem volt kizárhatatlan, miben állt ez a reménytelenül. Tartalma nem egyszerűen egy elvont vallási gondolat, amelyet meg kellett őrizni és meg kellett őrizni. A reménytelenül, amit Isten felajánlott ádámnak és ávának, egy személynél testesült meg. Maga a személy volt a reménytelenül! Ő tapos a kágy - a halál és reménytelenség - fejére (Iásd 15. v.). Ez a reménytelenül Őbenne testesült meg: az asszony leszermazottjában, aki egy személynél Isten Fia is. Képzelték, e reménytelenül nem úgy valósul meg, hogy egy gondolat győzelmet arat más gondolatok felett, hanem úgy, hogy egy személynél legyőzi mindazt, amely az Isten által alkotott emberek személynél veszélyezteteti.

Az emberek

természetes ánya elkerülhetetlenül a halálba vezet. Isten azonban csodálatos cselekedeteket tett ki ádám és áva ellen, hátra a bűn és a halál által uralt földön. Isten ánya a dicsőséges találkozás, egy új cselekedet, egy új együttműködést felvezetett. Az értelmetlen cselekedet és a halál helyett minden ember eljuthat az Isten Fiaival való találkozásig, aki egyetlen reménytelenség. Ádám és áva szavakban zárják ezt a reménytelenülget, és engedték, hogy saját ruhájuk helyett az általa készített ruhákba állítsák fel őket (21. v.).

Utazás - reménytelenülben

Áva ott, Isten

jelenlétében kezdte el reményteljes útját. Ez az út nehéz terepeken vezette őt keresztül, és a bűntudat és a magány erőteljes erővel volt kiküszöbölve; iszonyatos fájdalommal ált, amikor egyik fia megállta a lábát, és mindenhol az elméje jeleit láthatta. Ám a reménytelenül erő adott neki! Tudta, hogy nem az életnek általános jellemzője, amit most lát és tapasztal. Valamilyen dicsőséges esemény kezdődik! A reménytelenül hatással volt jelenlétére, és új erő adott neki a gonosz elleni küzdelemhez. Ez az új reménytelenül szabaddá tette, hogy ellenálljon bűnös természetének, visszautasítsa az ellenség terveit, és úgy döntés, hogy Istennel járja útját. Tekintet a dicső cselekedet szejgezte.

Az árs

világossá tette áva számára, hogy az általa annyira vágyott reménytelenül az ő egyik leszermazottja, egyik gyermeke személynélben fog elkezdeni. Csupán csak sejtethetünk, milyen sárga vájrákoszt kelthetett áva szavában ez az ágret! Midőn első gyermekét várta, talán arra gondolhatott, ő lesz a megágyzott gyermek

(v. 1M 4:1!). De nem ő lett.

A remény

azonban t. a családját, és seg. t. abban, hogy valami jobbat v. A reménys. get a v. rakoz. s. t. hiszen nyitva tartja a lehetős. get, hogy b. mely pillanatban bek. vetkezhet, amire oly nagyon v. rünk. Az egyik legkomolyabb vesz. ly, ami fenyeget benn. nk, az, ha elvesz. -t. k a v. rakoz. s. s. t. Ha ez bek. vetkezik, akkor rem. ny. nk kezdi elvesz. -teni jelentős. g. t, és ezzel azt kock. ztatjuk, hogy a hal. l. t. fel. fogunk sodr. dni. Rem. nykedni annyit jelent, mint v. rakoz. s. ban t. ni; er. teljes meggy. z. d. s. s. t. t. ni; azzal a bizonyoss. g. gal t. ni, hogy Isten. g. t. retei megb. zhat. ak, és b. mely pillanatban val. ra v. jhatnak, amikor Ő. gy d. nt, hogy el. tt az id.

va ut. dai

megsokasodtak a v. rakoz. s. t. el. ton. Egy. l. tal. j. n nem tudta, milyen sokat kell v. j. ni. Isten terve szerint Fi. j. nak el. vetele - aki val. ra v. j. l. t. a reménys. get - a vil. gm. t. et. k. z. delem egy bizonyos pontj. j. n kellett, hogy bek. vetkezzen (Gal 4:4). A meg. g. t. gyermek egy asszonyt. l. sz. l. t. meg. Arra a helyre, ahol a b. un utat tal. j. t. az emberis. g. hez: egy asszony l. ny. nek m. ly. re maga Isten l. pett be az emberr. l. t. el. titka. j. l. t. t. s. vetette el a rem. ny magv. j. nak val. s. j. g. t. az eg. sz. vil. j. sz. j. m. j. ra. Milyen hatalmas el. jogban r. szes. l. t. va Isten. j. l. t. t. Ahol a buk. s. bek. vetkezett, oda helyezte Isten a megv. j. l. t. s. titk. j. t.

Utunk azonban

m. g. folytat. dik. Reménys. g. nk a v. gs. beteljesed. s, Krisztus m. j. sodik el. vetele fel. halad. v. v. j. hoz hasonl. an, mi is a rem. ny. t. j. j. j. rünk. Az ő. t. a mi utunk is, k. z. s. t. Szerke a vil. j. gon Isten n. pe ugyanabba az ir. j. nyba halad: egy a l. j. t. s. sunk t. s. egy az. r. r. m. nk. Mindannyian a rem. ny. t. j. j. j. rünk; mindannyian e rem. ny. miel. bbi teljes. l. s. t. v. j. r. j. k; mindannyian osztozunk e rem. nyben. Mindny. j. j. n mennyei otthonunkba v. j. gyunk. H. gy. r. r. k. az. dv. z. l. t. k. hon. j. ban t. lhess. nk, hogy lek. nk. n. t. s. test. nk. n. ne a b. un s. t. t. nyomait visel. j. k, hanem Teremt. nk. k. p. m. s. j. t, t. s. v. g. t. elen korszakokon. j. t. fejlőd. j. nk a b. l. csess. g. ben, tud. j. s. ban t. s. szents. g. ben, ism. t. t. s. ism. t. az eszm. nyek. j. t. ter. l. t. eiteit fedezve fel, t. j. csod. j. k. t. t. s. dics. s. g. es dolgokat tal. j. l. va s. n. v. ked. j. k. a tud. j. s. ra, az. r. r. m. re t. s. a szeretetre val. k. k. pess. g. nk, mik. j. zben tudjuk, hogy m. g. mindig el. tt. nk van a v. g. t. elen. r. r. m, szeretet t. s. b. l. csess. g: erre mutat el. re a kereszt. ny reménys. g!" (E. G. White: My Life Today, 361. o.).

Ha m. g. nem

fogadtad sz. vedbe e reménys. get, arra h. vlak ma, hogy j. j. j. csatlakozz hozz. j. nk a rem. ny. t. j. j. n!

Â

Jan Paulsen